

6 LISTY PODZIMNÍ

pátek 21. 10. 2022 / denní zpravodaj 46. ČDP / cldp.cz

Tři otázky pro... výjimečného Jelitáře a režiséra Jezdců Pavla Skálu

Co tě na divadle nejvíc baví?

Nejvíc mě baví hledat, a to nejrůznější cesty nového ztvárnění, a baví mě zkoumat divadlo ve smyslu toho, co snese a co vydrží. Baví mě hledat témata a ohledávat je, což vychází z dramatické výchovy, baví mě hledat cesty, jak předávat myšlenky.

O čem inscenace Jezdci je a proč je dobré o tomto tématu hrát právě teď?

Jezdci jsou o společnosti. Na inscenaci mě baví, že se jedná o antické drama, které napsal Aristofanés před několika tisíci lety, které ale hrajeme v současnosti. Zajímavé na tomto kontrastu je to, že je to vlastně pořád stejné, nic se nezměnilo. Společnost a demokracie je pořád stejně možná zdravá, možná nemocná, jak se to vezme. Je to o populismu, o tom, kdo víc nabídne, o podbízění se a nezáleží na tom, zda se jedná přímo o politiku nebo něco jiného.

Proč stojí za to na inscenaci Jezdci zajít?

Dobry na ni je to uvědomění. V běžném životě pořád nadáváme, že je všechno horší než dřív. Je dobré si ale uvědomit, že horší to bylo i před těmi tisíci lety, kdy Aristofanés Jezdce napsal, a že jsme to pořád my, kdo s tím může něco udělat. I když to bylo horší před tisíci lety, před 70 lety i teď, pořád se s tím dá něco dělat, což je dobře. A další věc, proč na inscenaci zajít, je, že tam budu zcela nečekaně alternovat roli Jelitáře, což bude úplně poprvé, a to si nemůžete nechat ujít. (smích)

OHLASY DIVÁKŮ

Bulšit aneb podezřelý analfabet

Bezvadná politická satira, podána úplně báječným způsobem. Moc jsem se bavila.

Líbilo se mi to, byly tam dobré nápady, hlavně interakce mezi herci, využití času a hlavně židle bylo neskutečně nápadité.

Umělecké zpracování bylo nádherné, herci talentovaní. Líbily se nám kostýmy a makeup. Skvělý sourozenecký večer.

Hra se slovy byla zábavná a na úrovni. Spousty citů významů, který leckdo používá špatně. Zasmála jsem se.

Ochotnické divadlo vždy na ČDP příjemně překvapí, tady to rozhodně nebyla výjimka.

Na mě možná až příliš moc přehrávání a scénického juchání, ale každý jsme na něco jiného. Těším se na další počín tohoto divadla, třeba mi to sedne více.

Výstava Týny Holubové
Zahrada tváří k vidění
ve foyer KD Crystal
v salonku pod schody
do soboty 22. 10.

Tři otázky pro Týnu Holubovou

Jak dlouho se věnuješ výtvarné tvorbě a co tě vedlo k tomu zachycovat zrovna tváře?

Co si pamatuju, tak jsem více či méně malovala vždycky. Ale na tváře jsem se vrhla někdy v osmnácti letech, kdy jsem poprvé narazila na španělskou portrétistku Agnes Cecile. Okamžitě jsem chtěla dělat to, co ona a ještě ten den jsem namalovala svůj první obličej na druhou stranu zápisů z biologie. Pak jsem malovala spolužáky, kamarády, příbuzný... a už mě to nepustilo.

Co pro tebe malování znamená a co ti dává?

Díky malování jsem mnohem šťastnější člověk, než bych byla bez něj.

Kdy a od koho přišla myšlenka uspořádat tvoji výstavu v rámci letošního festivalu?

Někdy v červnu od Dity (Dity Krčmářové, ředitelky festivalu, pozn. red.), která měla neovladatelnou touhu mě jako tvůrce podpořit a vytáhnout na veřejnost. Pro amatéra, kterej maluje, když děti zrovna spí, byla v červnu výstava úplně sci-fi. Ale nějak se stalo, že jsem toho za půl roku namalovala víc, než předtím za několik let dohromady. Dita má záhadnej talent člověka nakopnout k neuvěřitelnému výkonu.

Analfabet, anarchie, ananas aneb vše co začíná na „an“ je špatné?

reportáž Kačí Rosákové

Čtvrteční večer Českolipského divadelního podzimu s sebou přinesl tolik smíchu, kolik jsme letos ještě neviděli. Do České Lípy zavítalo Rádobydivadlo Klapy, divadlo spřátelené, vlastně skoro naše. Na pódiu jsme mohli vidět známé tváře z DK Jirásek, i tváře neznámé, ale neméně talentované. Vystoupení byl přesunuto z CTT do KD Crystal, kde jsme měli již připravenou elevaci a diváci tak mohli komedii sledovat s mnohem lepším výhledem.

Hra Bulšit aneb podezřelý analfabet začala pantomicky za doprovodu klavírní hudby. Na pódiu se postupně představily všechny postavy, se kterými jsme se ten večer setkali. Předseda obce, sedící na velké zdobené židli, čte důležitý dopis, který onehdy dostal z ministerstva. Píše se tam o jakémsi analfabetovi, který má žít v jejich městečku, kterému někteří říkají „díra děr“. Předseda dopisu příliš nerozumí. Neví, kdo je to ten analfabet.

Zavolá si tedy své pomocníky. Jeden z nich si vede sešit s cizími slovy. Ta nejsou seřazena podle abecedy, a tak se dozvídáme definice několika termínů. Například, co je to kampaň, kariéra, rivalové, krize nebo populace. Nesmí chybět ani popis optimismu nebo pesimismu, anachronismu a... ananasu?

Ano, sladké exotické ovoce. Domnívají se, že analfabet je někdo, kdo smýšlí protistátně a bude dělat problémy. Až později se dozvíme, že je to pouze někdo, komu chybí vzdělání. Mezitím ale odpoví ministerstvu, že tohoto analfabeta našli a je jím školní inspektor.

Za dopadení tohoto inspektora předsedu povýší. Přišel další dopis. Prý má v tomto městě žít ozbrojená podezřelá osoba. V hostinci se ubytuje milenec předsedovy dcerunky Very, která se do něj zakoukala a odjela s ním do Francie. Také žena předsedy odjela, do Rakouska s jedním z jeho pomocníků.

On si z toho ale nic nedělá, protože je opět povýšen, inspektora odsune stranou, Veru provdává za svého druhého pomocníka. Ten celou hru předsedovi jen přitakává a přikyvuje, proto se mu zdá jako partie pro jeho dceru ideální. Hra ale nekončí smutně, všichni víme, že kdo přičichne k moci, tak jen těžko uznává morální či správné chování. Bylo ale určitě zábavné se nad tímto tématem zamyslet a společně se tomu všemu zasmát.

Ve čtvrtek dopoledne odehrál svou předpremiéru Divadelní klub Jirásek. Moliérův Lakomec hraný pro střední školy byl zkouškou ohněm pro režiséra Václava Klapku, který se, kvůli nemožnosti Karla Bělohoubého účastnit se představení, zhostil ze dne na den hlavní role Harpagona. Karel se však nemůže dočkat následujících repríz a moc všechny zdraví.

Proč přijít v sobotu na Svatou hlavu?

Protože je to skvělé monodrama, které uchvátilo letošní Jiráskův Hronov. Inscenace plzeňského souboru a především lektorky, pedagožky a režisérky Renaty Vondrové je dramaticky původní novely Hany Lehečkové. Psychotická novela vykreslující život na pomezí reality a bludů poodkrývá, jak těžké je vymanit se ze života v sociálně slabé rodině pro obyčejnou slabou duši s neurčenou psychickou diagnózou. Až okusíte silný a autentický výkon hlavního a jediného protagonisty, který vám převypráví celý svůj život, nebudete dlouho myslet na nic jiného. Samozřejmě do té doby, než na jevišti vyběhne v dobrém slova smyslu šílený Divadelní klub Jirásek se svou novou komedií.

22. 10., 17:00, KD Crystal

Proč přijít v sobotu na premiéru?

Ono je vlastně zbytečné zvat vás na premiéru pořádatelů souboru DK Jirásek, neboť je vyprodaná. Ale vstupenky se jistě přeprodávají na černém trhu. Jen dejte pozor, abyste za ně nezaplatili příliš. Mějte na paměti, že běžná cena vstupenky byla 150 Kč. Vzhledem k exkluzivitě večera doporučujeme proto zaplatit za vstupenku na černém trhu maximálně desetinasobek běžné ceny. I proto, že uvidíte představení v podobě, o které neměl tušení do poslední chvíle ani samotný soubor. Před třemi dny zjistil hlavní protagonista, představitel Harpagona Kája Bělohoubý, že nebude moci odehrát premiéru. Se slzami v očích musel dát za hlavu roční přípravy inscenace. Abyste vy, diváci, nepřišli o závěrečnou premiéru, rozhodl se Václav Klapka, režisér inscenace, že odehraje roli Harpagona za svého blízkého kamaráda, jelikož mu aranžmá i texty uvízly v nějaké podobě za ty hodiny zkoušení v hlavě. A jasně že se poslední dva dny ten text postavy, která je po většinu času na jevišti, učí. Těch 30 stránek textu. Karel vás však moc pozdravuje a těší se, až to rozbalí v dalších reprízách. Proto neváhejte a shánějte vstupenky, tohle bude opravdu jedinečné.

22. 10., 19:00, KD Crystal